

Jerusalemien kaatuminen

Avainjae: ”Sillä Herran viha oli tullut Jerusalemien ja Juudan päälle, niin että hän lopulta hylkäsi heidät kasvoiltaan. Silloin Sidkia kapinoi Babylonian kuninkaa vastaan.”

2. Kuninkaiden kirja 24:20

Valitut raamatunjakeet:

2. Kuninkaiden kirja 24:18-20; 25:1-21

”Ne, jotka eivät muista menneisyyttä, ovat tuomittuja toistamaan sitä.” (George Santayana, *The Life of Reason*, 1905). Muinaisen Israelin kansa joutui tämän totuuden uhriksi. Israel ja Juuda, joissa oli ollut muutamia hyviä kuninkaita, mutta monia pahoja kuninkaita, kuluttivat loppuun Herran heitä kohtaan osoittaman armon ja kärsivällisyyden. Heidän menneisyytensä ei vaikuttanut heidän nykyhetkeensä, ja sen seurauksena heidät tuomittiin. Assyrian kuningas Salmanassar oli tuhonnut kymmenen heimon Israelin kuningaskunnan noin 135 vuotta ennen Sidkian tappiota (2. Kuninkaiden kirja 18:9-12). Sen sijaan, että Sidkia olisi ottanut oppia historiasta, hän päätti uhmata Jumalan tuomioita.

Profeetta Jeremia ilmoitti selvästi tulevista tuomioista ja siitä, miten Juudan tulisi oikein reagoida. ”Näin sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälänhätään ja ruttoon; mutta joka menee kaldealaisille, se jää eloon; hänen henkensä on hänelle palkkansa, ja hän jää eloon. Näin sanoo Herra: Tämä kaupunki annetaan varmasti Babylonian kuninkaan armeijan käsiin, ja se valloittaa sen.” (Jeremia 38:2-3) Toisin sanoen: ”Nöyrytkää Jumalan voimakkaan käden alle. Antautukaa kaldealaisille, hyväksykää tämä jumalallinen rangaistus, niin te jätte henkiin. Vastustakaa, niin te kuollette varmasti tauteihin, nälkään tai väkivaltaan.” Hylkäämällä nöyryyden ja omaksumalla ylimielisyyden, Sidkia valitsi vastarinnan tien. Hän ei uskonut eikä luottanut Jumalan voimaan.

2. Kuninkaiden kirja 24:18-20

Voimme ottaa opiksemme tästä kertomuksesta ja soveltaa sitä kristilliseen elämäämme. Ensisijaisesti, tottele Jumalaa. Älä etsi ” muita vaihtoehtoja ” hänen tahdonsa toteuttamiseksi. Kristitylle ei ole muita vaihtoehtoja. ”Pukeutukaa nöyryyteen, sillä Jumala vastustaa ylpeitä, mutta antaa armon nöyryille. Siksi nöyryyttäkää itsenne Jumalan voimakkaan käden alla, jotta hän voi korottaa teidät aikanaan, ja

heittäkää kaikki huolenne hänen päälle, sillä hän huolehtii teistä.” 1. Pietarin kirje 5:5-7

Tuntuuko Jumalan tahto epämiellyttävältä, vastenmieliseltä maallisille haluillemme? Mieti kuningas Salomon välittämää viestiä: ”Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä inhoa hänen nuhteluaan, sillä Herra nuhtelee sitä, jota hän rakastaa, niin kuin isä nuhtelee poikaa, johon hän on tyytyväinen” (Sananlaskut 3:11–12). Apostoli Paavali tarjoaa kauniin näkemyksen Salomon neuvosta: ”Meillä on ollut ihmisiä isä, jotka ovat kurittaneet meitä, ja me olemme kunnioittaneet heitä. Eikö meidän pitäisi vielä paljon enemmän alistua henkien Isälle ja elää? Sillä he kurittivat meitä muutaman päivän ajan, niin kuin heille parhaiten sopi, mutta Hän kurittaa meitä meidän parhaaksemme, jotta me saisimme osan Hänen pyhydestään.” Heprealaiskirje 12:9-10

Jos kuningas Sidkia olisi ymmärtänyt tämän, kuten me olemme ymmärtäneet, hän olisi ehkä valinnut alistua Herralle ja jäänyt eloon. Jumalan kuritukset koetaan yleensä rangaistuksina. Jossain määrin se onkin niin. Suurempi opetus ja oivallus on kuitenkin se, että Hänen kurituksensa on meidän eduksemme. Se edistää jumalisuuden kasvua. Jumala kurittaa meitä auttaakseen meitä. Jos Juuda olisi totellut, he

olisivat jääneet henkiin Jerusalemin tuhosta huolimatta. Kristityille Jumalan kurituksen hyväksyminen on heidän edukseen, jotta he voivat olla ”osallisia hänen pyhydestään”.